

Wezwanie nieodwołalne

Bóg jest Bogiem, który wzywa, powołuje. Bóg powołuje do życia, wzywa do kapłaństwa, powołuje do małżeństwa. Powołuje kobietę do macierzyństwa, mężczyznę do ojcostwa. Dla ludzi wierzących powołanie jest wielką tajemnicą współpracy człowieka z Bogiem, który wzywa. Człowiek odczytuje Boże wezwanie i stara się na nie odpowiedzieć. Czasami jest to okupione dramatycznym zmaganiem się, czekaniem, radością, a nawet przeżywaniem opuszczenia. Jak wiele mówią nam na ten temat żywoty świętych starych i tych bardziej nam współczesnych. Nie istnieje nic bardziej pasjonującego, nic piękniejszego pod słońcem od tego wewnętrznego dialogu, jaki rozgrywa się między Bogiem wzywającym i człowiekiem, próbującym Bogu odpowiedzieć na Jego wezwanie. Każdy z nas przecież uczestniczy w tej tajemnicy Bożego wezwania, na różny sposób. Matka, ojciec, chory, kapłan, zakonnica, lekarz, narzeczeni... To prawda, dzisiaj już wielu ludzi nie potrafi w taki sposób rozszytywać się w swoim życiu, które jest Bożym wezwaniem. To jednak nie zmienia faktu, że Boże wezwanie jest nieodwołalne – jak mówi dzisiaj św. Paweł. Każdy z nas będzie musiał kiedyś zdać sprawę ze swego życia, do którego powołał nas Bóg, i ze swego powołania, do którego został wezwany przez Niego.